

## KÓRÓDINÉ JANICSEK ÉVA

Minden leendő elsős gyermek szüleit leginkább foglalkoztató kérdés, hogy mi lesz, hogyan lesz szeptember 1-jétől?

Az első néhány hét nagyon intenzív időszak lesz, amikor az egyéni megfigyelések, mérések, a családlátogatás és a mindennapi

beszélgetések során igyekszem minél jobban megismerni gyermeküket, egymásra hangolódnunk, így segítem az óvoda-iskola közti átmenetet.

A tapasztalatok alapján kezdődik a tanítás megszervezése. Először páros munkában próbálják ki az együtt-tanulást, a feladatok megbeszélését, egymás meggyőzését, a másik érveinek elfogadását, ezután a jól végzett munka értékelését, egymás dicséretét, építő kritika megfogalmazását. Ezzel óriási mozgásteret kapnak a saját tanulásuk megszervezéséhez, hatalmas motivációt gondolatok ébresztéséhez, a többiekkel való kommunikációhoz, amivel észrevétlenül csempézem bele a játékos vagy kötetlenebb formába a tudásszerzést.

A következő lépcsőfok a kisebb csoportokban végzett munka. Az eddigi osztályaimban szerzett tapasztalatom, hogy ez a munkaforma segíti leginkább a gyerekeket abban, hogy képesek legyenek egymásra figyelni, megtanuljanak segítséget kérni, nyújtani és elfogadni is. Ennek segítségével alapozzuk meg a gyermekek tudás iránti vágyát. Az osztályban szeretetteljes, elfogadó, egymást támogató, biztonságot nyújtó légkör, egy kis összetartó közösség alakul ki. A biztos háttér hatalmas mértékben tudja segíteni a tanulást. Nem az lesz a fontos, hogy hibátlan legyen a munka, hanem hogy saját magából a maximumot hozza ki mindenki. Ezért gyakori, hogy odafigyelve egymásra, megtapsolják a négyes vagy akár hármas dolgozatot is, tudván, hogy mögötte mekkora munka áll. Szeretik és értékelik egymást.

Ezután következik az, hogy a gyerekek jártasságot szereznek a különböző munkaformákban, és az alapvető tanulási stratégiákat a különböző tantárgyak tanulása során magabiztosan alkalmazzák.

Feltűnő, hogy a négyéves váltásokkal milyen rohamléptekkel változnak a generációk. Készülve a leendő elsős osztályra, folyamatosan konzultálok mostani elsős kollégákkal. Az ő megfigyelésük és saját tapasztalatom alapján látom, hogy folyamatos megújulásra van szükség



ahhoz, hogy a gyerekek különbözőségét figyelembe véve, személyre szabottan taníthassam őket és eredményt érjünk el. A 29 éves tanítási gyakorlatom, fejlesztőpedagógusi tapasztalatom segít abban, hogy a fent leírtakat megvalósítsuk.

A gyerekek értelmi és érzelmi fejlődése szempontjából elengedhetetlenek tartom a szülőkkel való együttműködést, csakis közös munkával, a gyerek, a szülő és a tanító közös akaratával, egyezségével és egységével tudunk eredményt elérni.

Ha a szülők velem együtt közösen akarják, akkor a leendő elsősöknek, gyermeküknek lesz hitük, akaratuk, sikerük és nem utolsó sorban tudásuk.

Szeretettel várom a leendő elsősöket!